

ความรู้ความเข้าใจและความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง

โรงเรียนนนทรีวิทยา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

ชวัลนุช บัวรส, รพีพัฒน์ จันทนินทร, วันจักร น้อยจันทร์*

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

*ผู้ประสานงานหลัก

Email: wanchak.no@ssru.ac.th*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ ศึกษาความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ เปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาผลของความรู้ความเข้าใจที่มีต่อความเสี่ยงในการตั้งครรภ์ในวัยเรียน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนหญิง โรงเรียนนนทรีวิทยา เขตยานนาวา จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 324 คน ใช้สูตรคำนวณของยามาเน่ กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47, S.D. = 1.636$) นอกจากนี้ยังอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.64 ผลการเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จะเห็นว่า อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพที่แตกต่างกันมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนแตกต่างกันและสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ ในวัยเรียนไม่แตกต่างกัน ขณะที่ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (x_1) , ด้านการอยู่ด้วยกันตามลำพัง (x_2) และด้านการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ (x_4) คิดเป็นร้อยละ 7 ($R^2 = 0.073$)

คำสำคัญ : การตั้งครรภ์ในวัยเรียน , นักเรียนหญิง , จังหวัดกรุงเทพมหานคร

Attitudes and Risks in School – age Pregnancy in Nonsiwitthaya School

Chawannuch buaros, Rapeepat Juntanintorn, Wanchak Noichan*

Faculty of Humanities and Social Sciences, SuanSunandha Rajabhat University

*Corresponding author

Email: wanchak.no@ssru.ac.th*

Abstract

The purposes of this research were to: 1. study the attitudes towards school-age pregnancy among female students of Nonsiwitthaya School, Yannawa district, Bangkok; 2. study the risks of pregnancy in school-age among female students of Nonsiwitthaya School, Yannawa district, Bangkok, 3. study the comparison of the risk of pregnancy in school-age among female students of Nonsiwitthaya School, Yannawa district, Bangkok classified by personal factors and 4. study the impact of attitudes towards the risk of pregnancy in school-age among female students of Nonsiwitthaya School, Yannawa district, Bangkok. This research employed quantitative method with the group sample of 324 female students of Nonsiwitthaya School. Sample size was obtained using Yamane formula. Data were collected from 324 students. Statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation of t-test and F-test and multiple regression analysis. The research found that the overall attitude towards school-age pregnancy was at a high level (\bar{X} = 3.47, $S.D.$ = 1.636) and the sample group had a moderate level pregnancy risk at of 0.64. The study of comparison of risks of school-age was classified by individual factors found that age, educational level, and status generate the different risks for the occurrence of school-age pregnancy. Moreover, multiple regression analysis revealed factors affecting these risks were school-age intercourse(x_1), private coexistence (x_2), and drinking along with drug usage prior to sexual intercourse (x_4) at 7 percent ($R^2 = 0.073$).

Keywords: school-age pregnancy, female student, Bangkok

บทนำ

การตั้งครกไม่พึงประสงค์ในปัจจุบันได้กลายมาเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างมากของสังคมไทย โดยเฉพาะเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นที่หันมาสนใจเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรหรือตั้งแต่ในวัยเยาว์จนทำให้เกิดปัญหาการตั้งครกที่ไม่พร้อมและการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องตลอดจนการขาดความรู้ในการป้องกันจนนำมาสู่การตั้งครกและการทำแท้งในที่สุดในปัจจุบันเป็นอันที่ทราบกันดีว่าสื่อและสังคมออนไลน์เป็นสิ่งที่ช่วยและเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นได้ง่ายขึ้นสำหรับประเทศไทย (ปวีณภัทร นิธิตันติวัฒน์ และ ขวัญใจ เพทายประกายเพชร, 2559) จากรายงานสถานการณ์การตั้งครกของวัยรุ่นในประเทศไทยปี 2556 นั้น พบว่า มีความรุนแรงมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชีย โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์ได้รายงานว่ประเทศไทยมีวัยรุ่นที่ตั้งครกสูงเป็นอันดับหนึ่งของเอเชีย และเป็นอันดับสองของโลก (ศรีเพ็ญ ตันติเวส และ คณะ, 2556) สถานการณ์การตั้งครกวัยรุ่นในยุคปัจจุบันเป็นปัญหาของสังคมไทย วัยรุ่นมีการก้าวเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ได้เร็วขึ้นส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควรและอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีแนวโน้มลดลง วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุดคือ 11 ปี มารดาอายุน้อยที่สุด 12 ปีจึงเป็นสาเหตุหลักทำให้การตั้งครกวัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะการตั้งครกในวัยรุ่นอายุน้อยจากการสำรวจสถานการณ์ปัญหาการตั้งครกในวัยรุ่นระดับประเทศในปี 2559 พบว่าปัญหาในวัยรุ่นหญิงช่วงอายุ 10-19 ปี ที่สำคัญคือมีการคลอด

บุตรคิดเป็นร้อยละ 14.2 และมีการคลอดบุตรซ้ำมากถึง 12,700 คน หรือเท่ากับร้อยละ 11.9 ของการคลอดในวัยรุ่นอายุ 10-19 ปี ทั้งหมด ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐาน สถิติของอนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชนใน ปี 2558-2562 พบว่าจำนวนหญิงคลอดบุตร 10-19 ปี จากจำนวนผู้คลอดทั้งหมด 596,736 คน เป็นจำนวนหญิงที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี ถึง 63,831 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์, 2562) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่เป็นช่วงวิกฤตของชีวิตช่วงหนึ่งที่ต้องพึงระวังเพราะเป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้พัฒนาการทางเพศมากขึ้น ประกอบกับสังคมไทยในปัจจุบันค่อนข้างมีอิสระในเรื่องเพศสัมพันธ์ ดังนั้นโอกาสตั้งครกไม่พร้อมจึง มีมาก (Chandra-Mouli, 2013)

จากข้อมูลข้างต้นการส่งสอนอบรมของครูบาอาจารย์ พ่อแม่ผู้ปกครองในปัจจุบันก็เป็นปัญหาเพราะเด็กไม่เชื่อฟังหรือเชื่อฟังน้อยกว่าเมื่อเทียบกับความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อนหรือสื่อต่างๆ อีกทั้งแนวคิดเรื่อง การรักษานวลสงวนตัวก็เปลี่ยนแปลงไป นั่นจึงเป็นสาเหตุหนึ่งของการลอกเลียนแบบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนที่ไม่เหมาะสม เป็นอย่างมาก ค่านิยมในหมู่วัยรุ่นที่นิยมกันในแบบผิด ๆ หรืออีกหนึ่งสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนคือ การขาดการดูแลเอาใจใส่ปัญหาของบางครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางกันทำให้เด็กเหล่านี้อาจกลายเป็นเด็กที่โตมาขาดความอบอุ่น มีสภาวะจิตใจที่บอบบาง จึงเป็นผลให้เขาแสดง

ความรักในด้านที่ผิดหรือมีมุมมองทางด้านความคิด ที่อยากจะมีครอบครัวที่อบอุ่น ซึ่งอาจไม่ได้คำนึงว่าตนนั้นอยู่ในวัยเรียน ดังนั้นการดูแลการอบรมสั่งสอนจากคนใกล้ชิดจากครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ปกครองนั้นจึงสำคัญมาก ต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของบุตรหลานของท่านและคอยปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง ความรู้เรื่องเพศหรือการให้ความรู้ด้านการป้องกันที่ถูกต้องวิธีและปลอดภัยแก่วัยรุ่นหรือเยาวชน (วัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์, 2560)

จากสาเหตุและปัจจัยทางด้านต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่สอดคล้องอย่างมากที่เป็นผลเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ด้วยโรงเรียนนนทรีวิทยานั้น มีลักษณะการเรียนการสอนเป็นรูปแบบของโรงเรียนสหศึกษา จึงทำให้มีความเสี่ยงในการตั้งครรภ์ในวัยเรียนมากพอสมควรด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียน รวมไปถึงการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ของนักเรียนหญิง โรงเรียนนนทรีวิทยา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิง โรงเรียนนนทรีวิทยา เพื่อกำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหาและช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหรือการตั้งครรภ์ในวัยเรียน เพื่อให้เด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ ในการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการตั้งครรภ์และความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง
2. เพื่อเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาผลของความรู้ความเข้าใจที่มีต่อความเสี่ยงในการตั้งครรภ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นิยามการป้องกันการตั้งครรภ์ว่า หมายถึง วิธีการการป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่างๆที่ก่อให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์หรือเพื่อไม่ให้เกิดการตั้งครรภ์ในขณะที่ยังเรียนอยู่โดยใช้วิธีการหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์จากปัญหาและผลกระทบดังกล่าวว่านักเรียนจึงควรปฏิบัติตนดังนี้ เช่น การไม่เที่ยวเตร่ตอนกลางคืน ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ ไม่คบเพื่อนแปลกหน้า ไม่เดินในที่เปลี่ยว แต่งกายให้มิดชิด ไม่เผยแพร่ส่วนในที่สาธารณะ เป็นต้น

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนจำนวนทั้งสิ้น 1,700 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนด การสุ่มจากจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามาเน่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นคือ 324 คน จากข้อมูลจำนวนประชากรเป้าหมายที่จะศึกษาการป้องกัน

การตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง โรงเรียน
นนทบุรีวิทยา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเชิงปริมาณ
ประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
แบ่งออกเป็น 4 ตอน โดยตอนที่ 1 ข้อมูล
แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นข้อความปลายเปิด
จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา
สถานภาพ และสถานภาพครอบครัว

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความ
เสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน ซึ่งข้อมูลใน
แบบสอบถามในตอนที่สอง มีการวัดระดับค่า
คะแนน ของผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยเสี่ยงโดย
ค่าระดับคะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับคะแนนตาม
แนวคิดมาตราประเมินค่าของลิเคิท

ตอนที่ 3 ข้อมูลแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ
ความรู้ความเข้าใจและความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์
ในวัยเรียน ซึ่งข้อมูลในแบบสอบถามในตอนที่สาม
มีการวัดระดับค่าคะแนนของผลกระทบที่เกิดจาก
ปัจจัยเสี่ยงโดยค่าระดับคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ
คะแนนตามแนวคิดมาตราประเมินค่าของ ลิเคิทส
เคอร์ท

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเพื่อหาข้อเสนอแนะ
โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นคำถาม
ปลายเปิด เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถตอบ
คำถามได้อย่างอิสระเสรี

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์
ข้อมูลแบบสอบถามทั่วไป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา
หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความ
เข้าใจและความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน
โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความเสี่ยงต่อ
การตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วน
บุคคล

3.3 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวทางการ
ป้องกันการตั้งครุภัณฑ์ โดยวิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณในการพยากรณ์ อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจต่อ
การตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับ
มาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่าลำดับแรก
คือ ด้านการอยู่ด้วยกันตามลำพัง อยู่ในระดับ
มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.37 ด้านการมี
เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็น
ค่าเฉลี่ย 3.89 ด้านการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติด
ก่อนมีเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็น
ค่าเฉลี่ย 2.85 และด้านการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมี
เพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย
2.79 ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

ความรู้ความเข้าใจต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	SD	การแปลผล
ด้านการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น	3.89	1.305	มาก
ด้านการอยู่ด้วยกันตามลำพัง	4.37	1.092	มากที่สุด
ด้านการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	2.79	1.388	ปานกลาง
ด้านการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์	2.85	1.666	ปานกลาง
รวม	3.47	1.363	มาก

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.64 โดยส่วนใหญ่อยู่

ในระดับความเสี่ยงมาก คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาเป็นความเสี่ยงระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.9 และความเสี่ยงปานกลางคิดเป็นร้อยละ 23.5 ดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

ความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น	จำนวน	ร้อยละ
เสี่ยงน้อย (0.67-1.00)	97	29.9
เสี่ยงปานกลาง (0.34-0.66)	76	23.5
เสี่ยงมาก (0.00-0.33)	151	46.6
รวม	324	100.0
ค่าเฉลี่ย=0.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.265 แปลผล=ความเสี่ยงปานกลาง		

3. ผลการเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของนักเรียนหญิง จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า มีค่า sig เท่ากับ 0.000 น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า กลุ่มช่วงอายุ 16-19 ปี มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์มากกว่า กลุ่มช่วงอายุ 13-15 ปี

จากการเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของนักเรียนหญิง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามีค่า sig เท่ากับ 0.000 น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ในระดับชั้นมัธยมตอนปลาย

มีความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑมากกว่า กลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

จากการเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑในวัยเรียนของนักเรียนหญิง จำแนกตามสถานภาพ พบว่ามีค่า **sig** เท่ากับ 0.000 น้อยกว่า 0.05 หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑในวัยเรียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพมีแฟนแล้วมีความเสี่ยง

ต่อการตั้งครุฑมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด

นอกจากนี้การเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑในวัยเรียนของนักเรียนหญิง จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่ามีค่า **sig.** เท่ากับ 0.144 มากกว่า 0.05 หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน มีความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑในวัยเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑในวัยเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t/F	Sig.	คู่ที่แตกต่าง
อายุ					
(1) 13-15 ปี	0.55	0.247	-5.285	0.000	(1)<(2)
(2) 16-19 ปี	0.70	0.259			
ระดับการศึกษา					
(1) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	0.56	0.240	-4.212	0.000	(1)<(2)
(2) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	0.69	0.269			
สถานภาพ					
(1) โสด	0.58	0.280	-4.468	0.000	(1)<(2)
(2) มีแฟนแล้ว	0.71	0.223			
สถานภาพครอบครัว					
(1) บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	0.61	0.286			
(2) บิดา-มารดาแยกกันอยู่	0.65	0.255	1.949	0.144	-
(3) บิดา-มารดาถึงแก่กรรม	0.68	0.215			

4. ผลการวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณ พบว่า ความรู้ความเข้าใจและความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑในวัยเรียนของนักเรียนหญิง พบว่า สามารถทำนายสมการค่าถดถอยได้ ร้อยละ 7 ($R^2 = 0.073$) ความรู้ความเข้าใจที่ส่งผลต่อความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑในวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุดคือ ด้าน

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (x_1) รองลงมาคือด้านการอยู่ด้วยกันตามลำพัง (x_2) ด้านการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ (x_0), ส่วน ด้านการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ (x_3) ไม่มีผลต่อความเสี่ยงต่อการตั้งครุฑในวัยเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ความเข้าใจต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน โดยวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณในการพยากรณ์

ความเข้าใจต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน	b	Std. Error	β	t	Sig.
ค่าคงที่	0.583	0.121	-	4.856	0.000
ด้านการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน(x_1)	0.071	0.022	-0.178	3.256	0.001*
ด้านการอยู่ด้วยกันตามลำพัง(x_2)	-0.044	0.016	-0.153	-2.807	0.005*
ด้านการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์(x_3)	0.025	0.015	0.090	1.621	0.106
ด้านการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์(x_4)	-0.032	0.013	-0.134	-2.383	0.018*
<p>R = 0.271^a SE_{Est} = 256 F = 6.323</p> <p>R² = 0.073 a = 0.062 Sig. = 0.000</p>					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจและความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน ระดับความเข้าใจต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่าลำดับแรก คือ ด้านการอยู่ด้วยกันตามลำพัง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน อยู่ในระดับมาก ด้านการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลางและด้านการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง โรงเรียนนทรีวิทยา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ผลการ

วิเคราะห์ข้อมูลความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.64 โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับความเสี่ยงมาก คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาเป็นความเสี่ยงระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.9 และความเสี่ยงปานกลางคิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น่าสนใจอย่างยิ่งคือ ข้อมูลเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนหญิง เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มช่วงอายุ 16-19 ปี มีความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์มากกว่า กลุ่มช่วงอายุ 13-15 ปี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมตอนปลาย มีความเสี่ยงต่อการตั้งครุภัณฑ์มากกว่า กลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและหากจำแนกตามสถานภาพ พบว่า สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่มี

แผนแล้วมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพยังไม่มีแผนและจำแนกตามสถานภาพครอบครัวเป็นในด้าน พบว่า มีค่า sig. เท่ากับ 0.144 ซึ่ง มีค่ามากกว่า 0.05 นั้นหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนไม่แตกต่างกัน

อนึ่งเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการพยากรณ์ทัศนคติต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุดคือ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (x_1) รองลงมาคือ ด้านการอยู่ด้วยกันตามลำพัง (x_2) , ด้านการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ (x_4) ส่วนด้านการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ (x_3) ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถทำนายสมการค่าถดถอยได้ร้อยละ 7 ($R^2 = 0.073$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่า ผลการเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลนักเรียนหญิง พบว่า กลุ่มช่วงอายุ 16-19 ปี มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์มากกว่า กลุ่มช่วงอายุ 13-15 ปี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมตอนปลายมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์มากกว่า กลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและจำแนกตาม

สถานภาพ พบว่า สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพมีแผนแล้วมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่มีแผน เพราะกลุ่มวัยรุ่นในช่วงนี้เป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงจากช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นช่วงกลาง ทำให้มีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย อารมณ์และการอาศัยอยู่ในสังคม กลุ่มเพื่อนของคนกลุ่มนี้จึงอาจมีพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากเดิมรวมถึงการเปลี่ยนทางเพศด้วย รวมไปถึงการเกิดความสนใจในเรื่องเพศหรือแม้กระทั่งความรักในวัยเรียนของกลุ่มวัยรุ่น (ประทุม แป้นสุวรรณ, 2545) กล่าวคือ วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescent) ผู้มีอายุอยู่ระหว่างช่วง 16 -19 ปี เป็นระยะที่ดื้อรั้น โมโหง่าย เพื่อนมีอิทธิพลสูง เริ่มสนใจเพศตรงข้าม การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเริ่มสมบูรณ์ขึ้น เริ่มทดลองเกี่ยวกับเพศ ถ้าขาดความรู้และการป้องกัน จะก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์หรือการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหรืออาจเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ การเจริญเติบโตด้านร่างกายว่า มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย (Physical Development) การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั่วไป และการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่เกิดจากต่อมพิอิตารีหรือต่อมใต้สมองส่วนที่เรียกว่าไฮโปทาลามัส ได้สร้างฮอร์โมนสองชนิดเกี่ยวกับการพัฒนาร่างกาย คือ ฮอร์โมนสำหรับการเจริญเติบโต (Growth hormone) และจะไปกระตุ้นการเจริญเติบโต ของร่างกายและโกนาโดโทรปิกฮอร์โมน (Gonadotropic hormone) โดยที่ฮอร์โมนชนิดนี้จะเสริมสร้างลักษณะทางเพศเบื้องต้น (Primary Sex characteristics) คือไปกระตุ้นการทำงานของต่อมโกนาด (Gonads หรือ

Sex gland) โดยกระตุ้นให้รังไข่ผลิตไข่ ในเพศหญิง(ซูลีพร, 2536) ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงทางเพศ (Sexual changes) นอกจากนี้ฝั่งด้านการเปลี่ยนแปลงทางเพศจะเห็นได้ชัดเจน คือการที่วัยรุ่นชายจะเป็นหนุ่มขึ้น เช่น วัยรุ่นชายจะเกิดนมขึ้นพาน (หัวนมโตขึ้น เล็กน้อย กดเจ็บ) เสียงแตก เริ่มมีหนวดเคราหรือแม้กระทั่งเริ่มมีการเกิดของผื่นเปียก คือการหลั่งน้ำอสุจิในครั้งแรกของวัยรุ่นชายช่วงนี้โดยน้ำอสุจิจะหลั่งในขณะที่หลับและฝันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ส่วนวัยรุ่นหญิงนั้นจะเป็นสาวขึ้น สิ่งที่เห็นได้ชัดเจน คือ เต้านมนั้นมีขนาดโตขึ้นไขมันเพิ่มขึ้น ทำให้รูปร่างมีทรวดทรง สะโพกผายออก และเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก การมีประจำเดือนครั้งแรกเป็นสัญญาณเข้าสู่วัยรุ่นหญิงทั้งสองเพศ มีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศในขนาดที่โตขึ้น และเปลี่ยนเป็นแบบผู้ใหญ่มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ มีกลิ่นตัว มีสิวขึ้น (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540) พัฒนาการทางด้านสังคมนี้ คือจะเริ่มห่างจากทางบ้านจะไม่ค่อยสนิทสนมกับครอบครัวไม่คลุกคลีกับพ่อแม่พี่น้องเหมือนเดิมให้ความสนใจเพื่อนมากกว่า ใช้เวลาอยู่กับเพื่อนนานขึ้น มีความผูกพันกับเพื่อนมากขึ้น มีกิจกรรมนอกบ้านทำร่วมกับเพื่อน ไม่ค่อยอยากไปไหนกับทางบ้านในกลุ่มอาจจะไม่มีเพื่อนเพศเดียวกันหรือเพื่อนต่างเพศ เริ่มมีความสนใจในเพศตรงข้าม สนใจสิ่งแวดล้อม สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์กฎเกณฑ์กติกาของกลุ่มของสังคมได้ดีขึ้นมีความสามารถในทักษะสังคม การสื่อสารเจรจา การแก้ไขปัญหา การประนีประนอม การยืดหยุ่นโอนอ่อนผ่อนตามกัน และการทำงาน

ร่วมกับผู้อื่น ทั้งลดความเอาอกเอาใจของบุคคลต่างวัยไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่าและ (ประภัสสร สุวรรณบงกช, 2548) การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นมาจากสาเหตุของสังคมในปัจจุบันที่กลายเป็นสังคมบริโภคนิยมการสร้างอุปสงค์ทางเพศขึ้นหลากหลายนานาชนิด โฆษณาสินค้า ยากระตุ้นเสริมสมรรถภาพทางเพศและการอุปทานรองรับตามมามากมาย อาทิ ทั้งสินค้าราคาถูกและหาซื้อง่าย ไม่ว่าจะเป็นหญิงบริการทางเพศ ในรูปแบบต่าง ๆ โรงแรมราคาถูก หรือแม้กระทั่งสิ่งยั่วยุ เช่น สถานที่บันเทิง อาบอบนวด และเมื่อสังคมมีความต้องการทางเพศมากขึ้นแน่นอนว่าย่อมมีปัญหาตามมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ นอกจากนั้นยังมีการเสียเปรียบทางสิทธิต่าง ๆ ของสตรีและเด็ก ทำให้ขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ ปัญหาเหล่านี้อาจนำมาซึ่งการหย่าร้าง การแยกทางของคนในครอบครัวทำให้เด็กเกิดปัญหาในเรื่องของครอบครัวกลายเป็นเด็กมีปัญหาจึงทำให้เด็กเรียกร้องหาสิทธิในทางที่ผิดทำให้เรียกร้องหาความรักจากคนอื่นในรูปแบบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรโดยขาดการป้องกัน หรือการสำส่อนทางเพศ และปัญหาที่ตามมาคือการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ หรือการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและเมื่อไม่พร้อมที่จะเป็นพ่อแม่วัยทีนจึงเกิดการทำแท้งขึ้น ซึ่งแย้งกับกฤษฎีกา สุขสุภี และ วันจักร น้อยจันทร์ (2563) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีช่วงระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการพยากรณ์ทัศนคติต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความ

เข้าใจต่อการตั้งครรถ์ในวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด คือ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (x_1) เพราะว่าวัยรุ่นนี้มีการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะฮอร์โมนในร่างกาย มีผลกระตุ้นให้มีความสนใจกับเพศตรงข้าม รวมทั้งแรงขับตามธรรมชาติ ที่ทำให้ใคร่รู้ ใคร่ลอง ในเรื่องเพศ จนเป็นปัญหาที่วัยรุ่นปัจจุบันประสบปัญหา กันมากมาย เพราะพัฒนาการทางด้านอารมณ์รัก (love) ได้ในหลายรูปแบบ เช่น รักแรกพบ (Infatuation) หรือรักแบบโรแมนติค (Romantic love) ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นนี้ จะมีความรู้สึกแตกต่างจากในวัยรุ่น โดยจะมีความรู้สึกที่จะปรารถนาใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน รองลงมาคือ ด้านการอยู่ด้วยกันตามลำพัง (x_2) เพราะวัยรุ่นเมื่อเติบโตต่างมีความรู้ความเข้าใจที่เปลี่ยนไปทางด้านสติปัญญาด้านความคิดชอบเก็บตัวอยู่ในห้องหรือหากมีแฟนในวัยเรียนก็อาจชวนกันไปเที่ยวกันตามลำพังอยากอยู่ด้วยกันตามประสาหนุ่มสาว การแสดงออกถึงความรักด้วยการ กอด จูบ พฤติกรรมเหล่านี้อาจนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ยังเรียนอยู่สอดคล้องกับการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงในเชิงคู่สาวได้แก่การจับมือ โอบกอด จูบ ลูบไล้สัมผัสอวัยวะต่าง ๆ เป็นวัยรุ่นชายหญิงมีความผูกพันกันทางอารมณ์ เกิดสานสัมพันธ์และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ตัวอย่างเช่น จากการศึกษาของอนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่า วัยรุ่นชอบอยู่ ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม ร้อยละ 39.3 มีการจับมือถือแขน โอบไหล่ซึ่งกันและกันร้อยละ 49.8 เคย

กอดจูบลูบไล้อวัยวะต่าง ๆ เช่น เพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศร้อยละ 32.3 และการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเกิดจากการสัมผัสร่างกายเพศตรงข้าม เช่น จับมือโอบกอด จูบและเล้าโลมระหว่างวัยรุ่นชายและหญิง (อรอุษา จันทรวีรุจ, 2544; พจนวดี จันทนา, 2547) และด้านการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติด ก่อนมีเพศสัมพันธ์ (x_4) เพราะว่าการดื่มสุราหรือการใช้สารมึนเมาในการร่วมเพศหรือแม้กระทั่งการไปสังสรรค์และมีการดื่มสุราของกลุ่มวัยรุ่นนั้น นับว่ามีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์กันในหมู่วัยรุ่นกลุ่มนี้เนื่องจากขาดสติในการยั้งคิดยั้งทำ (วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน และ วรวรรณ์ ทิพย์วาริรมย์, 2551) การดื่มแอลกอฮอล์และใช้สารเสพติดจะเริ่มจากระดับมัธยมศึกษาและมีอัตราเพิ่มมากขึ้นตามอายุวัยรุ่นอายุ 18 ปี พบร้อยละ 80-90 เริ่มจากทดลองดื่ม จนดื่มเป็นประจำการดื่มแอลกอฮอล์และเสพยาเสพติดจะทำให้วัยรุ่นขาดสติสัมปชัญญะและการควบคุมตัวเอง และการใช้สารเสพติดจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ เช่น (สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะตานนท์, 2544) เนื่องจากเมื่อวัยรุ่นถูกเพื่อนชวนให้ดื่มสุราและสารเสพติดในการสังสรรค์ของกลุ่มนิยมไปเที่ยวตามสถานบันเทิงที่ ส่วนใหญ่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์หลังจากดื่มส่วนใหญ่จะจบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เข้าไปจึงทำให้มีโอกาสเกิดเพศสัมพันธ์ได้ทันที

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง โรงเรียนนทรีวิทยา เขตยานนาวา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษางานวิจัยควรมีการพัฒนาการและอบรมระบบการศึกษาเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์หรือวิธีการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่ถูกต้องให้แก่วัยรุ่นและเยาวชน

2. สถาบันที่เกี่ยวข้องด้านการดูแลเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนนั้นควรที่จะลงพื้นที่ตรวจสอบความเป็นอยู่ สังคม และสภาพแวดล้อม ของเด็กและเยาวชนว่าอยู่ในพื้นที่เสี่ยงมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างอย่างกว้างขวางมากขึ้นผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาข้อมูลและสถิติการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กและเยาวชน เพื่อนำมาใช้ในด้านความรู้ในงานวิจัยฉบับต่อไป

2. ควรศึกษาจัดทำวิจัยในเชิงคุณภาพ เพื่อสามารถเจาะลึกลงไปถึงปัญหาที่ส่งผลต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนของเด็กและเยาวชน

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. (2547). *สถิติการมีเพศสัมพันธ์*.

สืบค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30192>.

กรมอนามัย. (2562). *สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน*. สืบค้นเมื่อ

16 กุมภาพันธ์ 2563, จาก https://rh.anamai.moph.go.th/web-upload/migrated/files/rh/n86_0559234e9637e6dbb75f01b6e1e1a1aa_%E0%B8%AA%E0%B8%96%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B9%8CRH_2562_Website.pdf.

กฤตณัฐ สุขสุภี และ วันจักร น้อยจันทร์. (2563).

การสำรวจพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา สาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย*. 2(2), 69-79.

คณะพยาบาลศาสตร์ ม.เวสเทิร์น เขตกาญจนบุรี.

(2555). *การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และวิธีการคุมกำเนิด*. สืบค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <http://5405g3.blogspot.com/2012/02/blog-post.html>.

- จิริงกูร ญัฐรังสี. (2549). *สำรวจสถานณ์เรื่องเพศของวัยรุ่นในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี*. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข: โรงพยาบาลศรีมหาโพธิ์.
- ชุตติกาญจน์ พิลาศรี. (2551). *ปัจจัยวิถีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี*. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์ และการสาธารณสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ชูลีพร อินทรไพบูลย์. (2536). *ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ประทุม แป้นสุวรรณ. (2545). *การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ประภัสสร สุวรรณบงกช.(2549). *พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคลากรสาธารณสุข จังหวัดเชียงใหม่*. สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปวีณภัทร นิธิตันตวิวัฒน์และ ขวัญใจ เพทายประกายเพชร. (2559). *การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง: แนวทางป้องกันสำหรับวัยรุ่น*. *Journal of Health and Nursing Research*, 32(2). 133.
- พนม เกตุมาน. (2535). *ปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่น*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทแปลนพับลิชิ่งจำกัด.
- วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน และ วรวรรณทิพย์วาริรมย์. (2551). *พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. *วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(2), 147-155.
- วันเพ็ญ แก้วปาน.(2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. วัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์. (2560). *พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน โรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม*. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences, and Arts)*. 10(1). 1332-1339.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริยุพา นันสุนานนท์.(2549). *โครงการ การศึกษาความรู้ เจตคติ ความเชื่อ และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และ อัญชลี ปิยะตานนท์. (2544). *นักเรียนเรทอาร์ นักเรียนเรทเอ็กซ์*. กรุงเทพฯ: ปิเคอินเตอร์พรีนซ์.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธ์. (2562). *อนามัยการเจริญพันธ์*. สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2562, จาก <https://rh.anamai.moph.go.th/home>.

- สุวชัย อินทรประเสริฐ และ คณะ. (2551). *คู่มือ การให้บริการวางแผนครอบครัว สำหรับ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข. กองอนามัยการเจริญพันธุ์กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.*
- อนงค์ ชีระพันธ์. (2544). *ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น.*
- อรอุษา จันทรวีรุจ. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. จังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- Chandra-Mouli, V. (2013). WHO Guidelines on Preventing Early Pregnancy and Poor Reproductive Outcomes Among Adolescents in Developing Countries. *Journal of Adolescent Health. 52*(5), 517-522.
- Chandra-Mouli, V., Greifinger, R., Nwosu, A. et al (2013). Invest in adolescents and young people: it pays. *Reproductive Health, 10*(1)